

Самозабравенъ той безъ спиръ
 Ридае тихо и зловещо!...
 Съ коси разскжсани!... По плеши
 Се вѣять дрипи... и тжгата
 Вѣвъ погледа гори, съсь черни
 Прѣврѣзки нѣкакви ржката
 Е свѣрзана, пачаль безмѣрна
 Въ удавенъ взоръ се открои!...
 Той ту се смѣй, ту се стаи
 Ту въ болка лута се превива!...
 И тѣй смутена... тѣй горчива
 Усмивката му е... Играй
 Въ очите мѣтни страхъ и злоба!..
 Ржцъ размѣхалъ, тѣй надъ гроба
 Витас сѣнка съ тѣменъ грѣхъ!..
 Войводата съглежда, плахъ
 И трѣпенъ бавно приближава!..
^{Чиницик}
 Сконфузснъ мраченъ поздравява!...

Радой

(Самозабравенъ)

Послушай!... Азъ съмъ!... Непознатий!..